

(По-важни морски твърдини сж: Генуа, Гаета и Чивита-Векья. На прѣдѣлитѣ откъмъ сушята се простиратъ повече високи планински вериги: по границата съ Франция — Западнитѣ Алпи, по границата съ Швейцария и Австрия — Срѣднитѣ и малко Источнитѣ Алпи. Отъ многото проходи, къмъ Франция води: Ценискій — прѣзъ Западнитѣ Алпи, Голѣмий Бернардскій и Симплонскій — прѣзъ Срѣднитѣ; къмъ Швейцария и после къмъ Германия — С. Готардскій.) Прѣзъ много проходи има добри шосейни пътища, отъ които най-забѣлѣжителний е С.-Готардскійтѣ; а подъ планина Ценисъ и С. Готардъ на 1871 г. се прокопа дупка (тунель — подземень път) за желѣзница, по послѣ се направи и по върха на тази планина друга желѣзница. Освѣнъ планинитѣ, Италия на сухо отъ къмъ Австрийската страна, забранена е и съ твърдини: Мантуа, Песчера, Верона и Ленияно.

Повърхнина на сушята и напоявание. Отъ една страна, откъмъ Италианското господарство се загражда отъ единъ клонъ на Алпийскитѣ планини; а отъ вжтрѣ го пхлнятъ Апенинскитѣ. Има още и върхове, отделени, както е вулканътъ Везувий, високъ близо до 1500 арш. и Етна три пхти по-висока отъ Везувий. По-забѣлѣжителни отъ низкитѣ равнини сж: Ломбардската, Тосканската и Кампанската.

Рѣкитѣ на Апенинскій полуостровъ (като пътища за съобщение, не сж толкова добри, както сж изобщо и рѣкитѣ на другитѣ Европейски полуострови. Нъ това не може да се каже за рѣка По и за лѣвитѣ ѳ притоци, защото тя, както и Гвадалквивиръ, се пълни съ вода отъ ледницитѣ на съсѣднитѣ Алпи. Отъ рѣкитѣ и езерата, които се изливатъ отъ лѣвата страна на рѣка По) по-забѣлѣжителни сж: Дора-